

ESTOTE BENEDICTI

občasník

7. číslo

25. decembra 2012

A SLOVO SA TELOM STALO
A PREBÝVALO MEDZI NAMI.
A MY SME UVIDELI JEHO SLÁVU,
SLÁVU, AKÚ MÁ OD OTCA JEDNORODENÝ SYN,
PLNÝ MILOSTI A PRAVDY.
(Jn 1, 14)

Drabí naši priatelia!

*Toboročné vianočné číslo
znovu začíname*

*najúžasnejšou správou,
ktorá patrí
všetkým ľuďom.*

*Túto správu Cirkev
vyjadrila vo Vyznaní viery:*

***On pre nás ľudí
a pre našu spásu
zostúpil z nebies.***

*Všetkým vyprosujeme
pre každodenný život vieru,
ktorá „vrchy prenáša“.*

mnísi benediktíni
podpísaný otec prior

br. Radomír OSB

*Darček nájdete
odbalený
na strane 5.*

Editorial

Mali sme v pláne vydať v októbri *Estote Benedicti* – Extra. Keďže ste nič nedostali, úmysel sa nenaplnil... Celé mimoriadne číslo malo byť venované trom skutočnostiam, ktoré sú významné pre naše mníšske spoločenstvo, ale i pre vás veriacich – našich priateľov a až po univerzálnu Cirkev. Ide o nasledujúce skutočnosti, ktorým sa okrem iného, venujeme v tomto vianočnom čísle:

1. Stali sme sa konventuálnym priorátom.
2. Začali sme dostavbu kláštora
3. Svätý otec oznámil Rok viery

Vyhlasenie Roku viery by nemalo zostať v nás bez povšimnutia. Odporúčame vám prečítať si list *Porta fidei* (PF).

Ateliér „GAM“ pod vedením architektov Mariána a Anny Gočovcov nám vypracoval stavebné plány na dostavbu kláštora. Na vnútornej dvojstránke si môžete pozrieť navrhované koordinačné riešenie.

Ani nie po desaťročnej existencii si môžeme povedať: „*Sme mladí, dospelí a samostatní.*“ Približujeme vám túto historickú udalosť, ktorá je dôležitá pre náš kláštor, ale i pre celé Slovensko.

Prečítať si môžete i niektoré vaše príspevky. Do pozornosti dávame článok s označením NE-PREHLIADNITE! Takisto aj my nechceme prehliadnuť akúkoľvek vašu pomoc. Ak sa to stalo, prosíme o prepáčenie. **Ďakujeme** vám za všetky milodary, modlitby, obety a práce. Nech Boh odmení prejav dobroty vo vašom konaní.

A keď si prečítate slová neznámeho autora *Pokojne kráčaj životom* na poslednej strane, už teraz k nim pridávame pranie, *aby všetky vaše kroky smerovali k pravému šťastiu, ktorým je Boh.* Teda cez „PF“ k Pf 2013.

V predchádzajúcom čísle sme na 3. strane uviedli nesprávneho autora veršov: „len vernosť údelu aj more premostí“. Ich autorom je Milan Rúfus. **Ospravedľňujeme sa.**

Z apoštolského listu Porta fidei

Sv. Otec Benedikt XVI. v Apoštolskom liste PORTA FIDEI, ktorým oznamuje Rok viery (II.IO.2012 – 24.II.2013), hneď v úvode pripomína „potrebu znovu *objaviť cestu viery*“ (2). Touto cestou je Kristus a stretnutie s ním vyvoláva radosť a nadšenie.

Nič sa nezmenilo na pravde: „Veriť v Ježiša Krista je teda cestou, ako definitívne dospieť k spásu.“ (3) Dnes sme svedkami toho, že v mnohých oblastiach spoločnosti nie sú súčasné názory i tvoriace sa nové duchovné hodnoty inšpirované vierou i preto, že pociťujeme veľkú krízu viery. Rok viery má byť výzvou na skutočné a nové obrátenie sa ku Kristovi. „V tajomstve jeho smrti a zmŕtvychvstania Boh v plnosti *zjavil zachraňujúcu Lásku*, ktorá všetkých volá na zmenu života skrze odpustenie hriechov.“ (6) Je priáním Sv. Otca, „aby Rok viery vyvolal u každého *túžbu vyznať vieru* v plnosti a presvedčivo, s novou nádejou a dôverou.

Každý veriaci si má predovšetkým v tomto roku osvojiť úlohu znovuobjaviť obsah viery, ktorú vyznáva, slávi, prežíva a vyjadruje modlitbou. Nie náhodou sa kresťania v prvých storočiach museli učiť *Vyznanie viery nasпамäť*. Slúžilo im ako každodenná modlitba, aby nezabudli na úlohu, ktorú prijali v kresťanstve.“ (9) Svätý Otec sa odvoláva na autoritu sv. Augustína, ktorý hovorí: „Vyznanie (Symbolum) svätého tajomstva, to sú slová, na ktorých je pevne postavená viera Matky Cirkvi, a to na základe, ktorým je Kristus, Pán. [...] Vy ste ho prijali a ďalej odovzdali, no v mysli a v srdci ho musíte mať stále prítomné, musíte ho opakovať na vašich lôžkach, premýšľať

ROK VIERY 2012 2013

o ňom na námestiach a nezabúdať naň pri jedle, a tiež keď vaše telo spí, musí v ňom vaše srdce bdieť.“ (9)

„Viera nás sprevádza životom a umožňuje nám novým pohľadom vnímať zázraky, ktoré Boh pre nás koná. Viera zameraná na pochopenie znakov čias v dejinnej prítomnosti zaväzuje každého z nás, aby sme sa stali živým znakom prítomnosti Zmŕtvychvstalého vo svete. To, čo dnešný svet zvlášť potrebuje, je *vierohodné svedectvo* tých, ktorí sú schopní otvárať srdcia a mysle mnohých, ktorí túžia po Bohu a pravom živote bez konca.“ (15).

Tento balíček nájdete odbalený na 19. strane.

Konventuálny priorát

Posledné mesiace roka 2012 sa niesli v znamení dôležitých organizačných zmien v našom kláštore. Na prelome septembra a októbra rozhodla generálna kapitula **Benediktínskej kongregácie Zvestovania**, do zväzku ktorej patríme, že naše spoločenstvo splnilo potrebné podmienky a Kláštor Premenenia Pána v Sampore sa povyšuje na hodnosť **konventuálneho priorátu**. Týmto krokom sme získali nezávislosť, ktorá patrí plnohodnotným benediktínskym kláštorom.

Táto nezávislosť znamená, že kláštor je **úplne samostatný** v otázkach vnútorného riadenia. Jeho predstavený je ordinárom a zároveň vyšším rehoľným predstaveným podľa noriem Kódexu kánonického práva a samotný kláštor je svojprávnym domom, vyňatým spod jurisdikcie miestneho biskupa.

Po dotiahnutí formalít nás v sobotu 17. novembra 2012 navštívil otec opát Bernard Sawicki OSB z opátstva sv. Petra a Pavla v Tynci, ktorý ako opát zakladajúceho kláštora menoval prvého konventuálneho priora, ktorým sa stal na dobu ôsmich rokov **o. Vladimír**

Kasan OSB. Po skončení jeho funkčného obdobia už ďalšieho predstaveného budú voliť samporskí mnísi v tajnom hlasovaní.

Tieto udalosti predstavujú úspešné **završenie snahy o obnovu** benediktínskeho života na Slovensku po jeho dlhom prerušení. Rok 2012 sa tak zlatými písmenami zapíše do našej histórie, ktorá sa začala písať pred 14 rokmi, keď do poľského opátstva v Tynci vstúpili dvaja slovenskí kňazi, o. Vladimír Kasan a o. Blažej Škvarka. Už v roku 2003 sa však mohli vrátiť späť do vlasti, aby vďaka hojnej pomoci zhora i vás, našich dobrodincov, mohli začať s dielom novej benediktínskej fundácie. Dôležitými postavami v tomto procese boli tiež vtedajší tyniecky opát, o. Marek Szeliga OSB, ktorý vyslal zakladateľskú skupinu na Slovensko, a vtedajší banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž, ktorý mníchov ochotne prijal a sprevádzal svojou podporou.

Po prechodnom pobyte v Bacúrove sa v roku 2006 mohlo začať s výstavbou nového kláštora v Sampore (mestská časť mesta Sliač). V máji 2010 bola zakončená výstavba prvej etapy kláštora, skladajúca sa z domu hostí a kláštorného kostola. V deň konsekrácie kláštorného chrámu, 24. mája 2010, bol zároveň kánonicky zriadený jednoduchý priorát, závislý od domovského opátstva v Tynci. Počet mníchov kláštora s večnými sľubmi postupom času vzrástol na 9, čím sa podľa cirkevných predpisov otvorila možnosť na získanie nezávislosti.

Interview s o. priorom Vladimírom

• *Aké boli Vaše prvé pocity – myšlienky po vyhlásení konventuálneho priorátu?*

Odkedy sa začalo uvažovať o založení kláštora na Slovensku, smerovalo to k samostatnosti a bral som to do úvahy. Asi tak, ako si chlapec predstavuje svoju budúcnosť v rodine, ktorú si založí. Napriek očakávaniu bol tento okamih silný. A zrazu sa *preťala pupočná šnúra*. — Si síce samostatný a v istom zmysle slobodný, ale aj za všetko zodpovedný. — Toto vedomie k radostnému úsmevu pridáva vrásku.

• *Čo to znamená v živote kláštora?*

Pustiť sa otcovej ruky, kráčať samostatne, rozhodovať a nie byť za svoje konanie *plný zodpovednosť*. Čerpáme síce z bohatej tradície našich predchodcov a opierame sa o Regulu svätého Benedikta, ale prostredie, v ktorom žijeme, má svoje požiadavky, očakávania a potreby. Benediktínsky kláštor so svojou spiritualitou má prinášať svetlo, aby ľudia okolo nás nestratili zmysel pre pravé hodnoty a neustále hľadali Boha, ako im to my sami chceme ukazovať naším životom.

• *Ste prvým konventuálnym priorom na 8 rokov. Aké sú Vaše plány, predsavzatia?*

Plniť Božiu vôľu a k tomu *viest' aj našich bratov*. Konkrétne kroky, ak samozrejme budú v súlade s Božou vôľou, nám ukazujú naše potreby a potreby ľudí okolo nás. V prvej etape sme cítili, že treba vybudovať centrum duchovného života, kde by sa človek v samote mohol stretávať s Bohom a počúvať ho v tichu. Dnes už to základné centrum stojí, ale my sami sme host'ami v dome

hostí. To nás vedie k myšlienke začať budovať kláštor – dom pre mníchov. Niežeby nám bolo tesno v doterajších

priestoroch, ale ich chceme uvoľniť pre ľudí zo sveta, lebo tie, ktoré im doteraz môžeme ponúknuť sa zdajú primálne. S tým sa viaže aj využitie talentov a pôdy, nuž v pláne je dom chleba – pekáreň, malé hospodárstvo, vydavateľstvo... No predovšetkým ide o to, aby som bol vnímavý na Božie impulzy.

• *Aký to má význam pre veriacich?*

Aby mohli vstúpiť do Božieho domu, hľadať a nachádzať Boha, ako to uvádza vo svojej Regule svätý Benedikt. A aby *zacítili aj ľudskú láskavosť* a dobrotu mníchov a vychutnali dobro, ktorým ich aj na tomto mieste chce obdarovať Pán.

Odpoveďami sme tak trochu rozbalovali darček zabalený do slov. Podstatou je Boh a náš postoj poslušnej a živé viery.

A na tento úmysel chcem v Roku viery každú prvú nedeľu mesiacu obetovať za čitateľov. Estote benedicti svätú omšu.

Prázdné jasličky

Opäť sa blížia najkrajšie sviatky. Nedajme sa však odľúkať od duchovnej prípravy k Vianociam.

Svet chce dosiahnuť, aby ich pravé poslanstvo zostalo nepovšimnuté, ba až nepoznané. Ponúka nám „prázdné jasličky“...

Najhonosnejší pamätník sveta Tádž Mahál v Indii, jeden zo siedmich divov sveta, skrýva v sebe veľa legend. V jednej z nich sa hovorí: *Arďžumand, milovaná manželka indického mogula zomrela. Jej manžel Šáhďzahán utrápený žiaľom, rozhodol sa, že si jej pamiatku uctí postavením krásneho chrámu, ktorý bude slúžiť ako jej hrob. Do prostriedku veľkého pozemku položil rakvu manželky a okolo začali stavať chrám. Posledné miesto odpočinku malo byť obromujúce a nádherné a náklady na stavbu neboli obmedzené.*

Ked' sa pri stavbe týždne menili v mesiaci, a mesiace v roky, cisár vymenil zármatok za vášeň, s ktorou organizoval a riadil celý projekt stavby. Stavba ho úplne pohltila. Raz, keď sa ponáhlal z jedného konca stavby na druhý, zakopal o nejakú špinavú zaprášenú drevenú bedňu. Uterl si prach z noby a náhliac sa ďalej rozkázal, aby ju vyhodili. Šáhďzahán nevedel, že dal odstrániť truhlu, v tej chvíli zabudnutú, nespoznánu pod nánosmi prachu a času.

Na tú, ku ktorej sláve sa stavala pomník, sa zabudlo, ale monumentálne dielo sa stalo skutočnosťou.

Zdá sa to neuveriteľné?! Možno. Ale je to poučné.

Môže niekto postaviť chrám a pritom zabudnúť, prečo to urobil?

Možno stavať zámok a zabudnúť na kráľa?

Môže niekto urobiť sochu a zabudnúť na hrdinu, ktorého socha predstavuje?

Môže niekto sláviť Vianoce a neuvedomiť si ich poslanstvo?

Môže sa niekto dívať do betlehenských jasličiek a nevidieť Diet'a?

Vianoce nemajú byť časom, keď v starostiach a zhone zabudneme na narodenie Ježiša! Nao-pak, má byť predovšetkým časom uvedomenia si a uverenia, že Boh sa

rodí do nášho sveta a nadovšetko znovuprijatia Ježiša do srdca, aj každodenného života. **Sviatky Božieho narodenia** sú časom úžasu. Vráťme sa do zmýšľania detí, ktoré vedia žasnúť...

„Pevný bod“

Prichádzajú Vianoce a Boh hľadá „pevný bod“ v našom živote. **Naša otvorenosť** pre jeho Slovo a jeho vôľu je „Archimédovým bodom“, ktorý treba nájsť, aby sa skutočnosti v nás i okolo nás pohli konečne k lepšiemu.

Zas o viere?

V histórii Britských ostrovov sa spomína: *Keď prišli prví kresťanskí misiónári do Anglicka, kráľ Edwin si zavolať mudrcov z celej krajiny a pýtal sa ich: „Máme prijať kresťanskú vieru, alebo nie?“ Vtedy vstal jeden z nich a povedal: „Kráľu, predstav si, že sedíš v zime večer na hostine so svojimi veľmožmi a náčelníkmi. Na obnisku uprostred borí obeň, vo veľkej krásnej sieni je teplo a svetlo. Vonku je však zima, fúka vietor a je tma ako vo vreci. Vtom sa cez pootvorené okno dostane dnu skrehnuté vtáča a letí sieňou. Jedným oknom vletelo, aby druhým, čo je oproti, vylételo. Za tú chvíľku, čo je vnútri, nedolieba naň zima, vietor ani tma. Len čo však vyletí, opäť je v tmavej noci. Zdá sa mi, že podobne je to aj s ľudským životom. Nevieime, čo je pred ním a nevieme, čo príde po ňom. Temný je náš začiatok, temný je náš koniec. Ak nám ponúkaná viera priniesie svetlo do tejto tmy, treba ju prijať“*

Prijali vieru a priniesla im svetlo!

Pripravujeme sa na oslavy výročia príchodu našich vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda. Zvestovali našim predkom Krista! Vďaka nim sa k nám dostalo Svetlo. Veď Ježiš o sebe hovorí: *„Ja som svetlo sveta.“* Bez Krista *„ľud, čo kráča vo tmách“*, nemôže vidieť. Len Kristus môže vyviesť človeka z *„krajiny tieňa smrti“* a zažiť mu na cestu životom. Ba čo viac, dáva možnosť *„žiť naveky“*!

Najdôležitejší osobný postoj človeka k Ježišovi je v tom, že mu verí a neochvejne dôveruje, lebo „bez viery je totiž nemožné páčiť sa Bobu“. Viera je preto v našom živote výsostne dôležitá!

Čo je viera?

Vo všeobecnosti je viera presvedčením o nejakej skutočnosti, že je pravdivá, že je to tak.

Viera v Boha je presvedčenie, že všetko, čo nám Bob povedal a zjavil, a čo nám svätá Cirkev predkladá, je pravda. (por. KKC 1814 – 1816)

Viera je aj život podľa tohto presvedčenia a prejavuje sa najmä láskou. (por. Gal 5,6)

Viera je Boží dar, ktorý ma privádza do vzťahu s Bohom. (por. KKC 153)

Z týchto troch vyjadrení vyplýva:

- Viera rastie našou snahou a záujmom.
- Viera ovplyvňuje a podmieňuje všetky naše prejavy.
- Viera je milosť od Boha a treba teda o ňu prosiť a ďakovať.

Ktosi to múdro vyjadril v tvrdení: **„Viera nás učí žiť a život nás učí veriť.“**

Stáva sa, že kritizujeme, hneváme sa, odsudzujeme súčasné „moderné“ prejavy vo vzťahoch a postojoch. Vidíme vinníkov všade, len nie v sebe. Na mieste je otázka: *„Hľadali by ľudia nové usporiadania vzťahov, zväzkov, keby videli okolo seba skutočný život podľa kresťanstva?“* Som presvedčený, že bude menej rozvodov, neusporiadaných rodinných vzťahov, túžob po voľných zväzkoch či homogénnej orientácii... keď bude viac **autentických svedectiev ľudí „osvietených na duchu i na srdci Pánovým slovom“** (por. PF 15). Život podľa viery pomáha k odstráneniu akejkolvek krízy.

Duša je ako kvet

Bože, ty si moje Slnko,
ty mi dávaš život večný,
lebo duša zahynie,
keby ju večná tma stretla,
tak ako zahynie každý kvet,
keby ho zbavili svetla.

Bože, ty si môj pokrm pre život,
sviatosťami živíš mi dušu,
hladom by zomrela v ceste,
keby ju tvoja láska
k prameňom svätým nevedla,
tak akoby zhynul každý kvet,
keby k jeho koreňom
potrebná voda netiekla.

Emília Rusnáková
Zákamenné

Mail prvý:

Pekný deň!

Kedysi som chodila na sv. omše oblečená všelijako. Napríklad šaty s hlbokým výstrihom alebo priesvitné blúzky. Nevidela som v tom nič zlé, hlavne, že ja som sa dobre cítila. Reči o nevhodnom oblečení do kostola som považovala za puritánske. Raz som sa dostala na duchovné cvičenia katolíckeho kňaza z Indie, ktorý nám otcovsky vyčítal, že naše dievčatá chodia veľmi odhalené. Bolo vtedy horúce augustové leto, no on argumentoval tým, že u nich v Indii je oveľa väčšie teplo a napriek tomu zostávajú ich ženy zahalené. Uvedomila som si, že má pravdu. Európska kultúra je v mnohom taká, že sme si ani nevšimli, ako veľmi sme sa odklonili od pravých hodnôt. Slušné oblečenie počas sv. omši, nie je len o úcte k vlastnému telu, ale aj o úcte k ostatným. Preto by sme nemali spôsobovať vedome iným ľuďom svojim „plážovým“ oblečením pohoršenie. Podľa môjho názoru ide v prvom rade o úctu k Bohu. Myslím si, že náš Pán sa na nás vo svojom veľkom milosrdenstve za naše nevhodné oblečenia nehnevá, ale určite sa poteší, keď kvôli nemu prideme na sv. omšu, pekne oblečení.

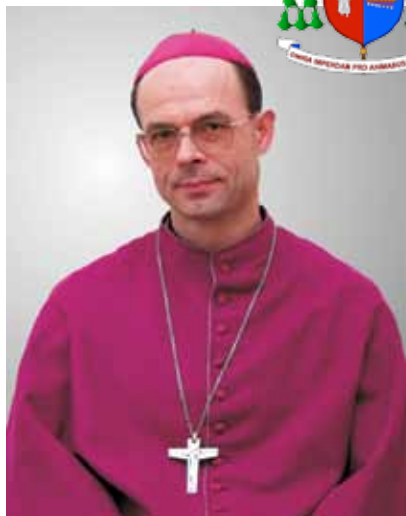
Mail druhý (o deň neskôr):

Chcela by som vám opísať moju dnešnú skúsenosť z rannej sv. omše. Sadla som si do kaplnky. Počas sv. omše si do lavice za mnou niekto sadol. Počula som, ako pekne spieval. Mal príjemný hlas. Pri „znaku pokoja“ sme si podali ruky. Bol veľmi sympatický. Keď sme išli na sv. prijímanie, stál predou mnou. Nohavice mal od vrchu až dolu celé fľakaté, sveter, ktorý možno nosil ako 8-ročný, lebo mu siahla len do polovice chrbta. Oblečenie bolo viditeľne poriadne staré a vyzeralo skutočne hrozne, ale vnútorný pohľad na toho človeka bol priam uchvacujúci. Akoby mi Ježiš sám odpovedal na môj postoj ohľadne obliekania. Radšej už nebudem písať žiadne svoje názory, lebo tie naše ľudské sú často nesprávne. Bohu ďakujem za takú peknú príučku. A aj Vám a celej Vašej reholi, že môžem mať podiel na Vašej spiritualite. Nech za Vás orodujú a prihovárajú sa sv. Andrej Svorad a sv. Benedikt.

Slávka (krátené)

Máme diecézneho biskupa

Po relatívne dlhom čase naplnenom modlitbami za nového biskupa Banskobystrickej diecézy, do ktorej územne patríme, nás potešila správa o menovaní jej nového pastiera. Stal sa ním doterajší pomocný biskup Nitrianskej diecézy Mons. Marián Chovanec. Úrad diecézneho biskupa slávnostne prevzal 15. decembra 2012. Jeho meno teraz spomíname pri každej eucharistickej modlitbe a vyprosujeme mu hojnosť Božích milostí pre jeho zodpovednú a namáhavú službu.

Niekoľko stručných informácií o novom banskobystrickom biskupovi: Narodil sa 16. 9. 1957 v Trenčíne, teologické štúdiá absolvoval v Bratislave a neskôr na Katolíckej univerzite v Lubline (Poľsko). Prednáša na Katedre dogmatickej teológie Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte UK. V roku 1999 bol vysvätený za biskupa. Jeho biskupským heslom je: „Všetko obetujem za vaše duše“.

Dostavba

Od samého začiatku projektovania kláštora sa uvažovalo o troch objektoch – dom hostí, kostol a kláštorná časť pre mníchov – ktoré budú spolu tvoriť jeden celok. Postavené sú prvé dva objekty s tým, že mnísi kláštora bývajú zatiaľ v oddelenej časti domu hostí.

Okolnosti nás nútia, aby sme začali s dostavbou kláštora. V navrhnutej celkovej dostavbe kláštora sa uvažuje o týchto objektoch:

Prístavba kláštora – objekt, v ktorom bude mníšska klauzúra. V prístavbe sú viaceré miestnosti, ktoré sú potrebné z dlhodobejšej perspektívy a zabezpečenia chodu kláštora.

Dom chleba – v tomto objekte má byť predajňa, prípravovňa, sklady, terasa, šatňa...

Hospodársky dvor – zahŕňa maštal' pre zvieratá, ošipáreň, ovčín, objekty pre zajace, pomocné priestory...

V celkovom projekte sa v rámci exteriéru kláštora počíta s **Krížovou cestou**. Ukončenie krížovej cesty je navrhnuté **Kaplnkou prázdneho hrobu**. Objekt predstavuje meditačnú kaplnku s náznakom prázdneho hrobu zmŕtvychvstalého Pána Ježiša Krista. V areáli má byť aj záhrada **Panny Márie s kaplnkou**.

Z pomocných hospodárskych objektov sú už niektoré dokončené (včelín, pivnica, kurín), dobuduje sa stolárska dielňa už z existujúceho prístrešku. K objektom bude treba vybudovať **vnútroareálové cesty**. Postupne sa počíta s **oplotením** kláštora.

HLAV. INŽ. PROJEKTU

Ing. arch. Martin Goč

ZODP. PROJEKTANT:

Ing. arch. Anna Gočová

VYPRACOVAL:

Zuzana Takáčová

KRESLIL:

ATELIÉR

Gam

S. r. o.

+421 444 320 694

RUŽOMBEROK, Námestie Andreja Hlinku 27

FORMÁT:

10 A4

DÁTUM:

10/2012

ÚČEL:

PROJEKT

ČÍSLO ZÁKAZKY:

1208-70

ARCH. ČÍSLO:

MIERKA:

Č. VÝKRESU:

C2

MIESTO STAVBY: SAMPOR

INVESTOR: MŇÍŠI Z REHOLE SV. BENEDIKTA

AKCIA:

KLÁŠTOR PREMENENIA PÁNA
SAMPOR - DOSTAVBA

OBJEKT:

OBSAH:

SITUÁCIA KOORDINÁČNÁ

LEGENDA:

	JESTVUJÚCE OBJEKTY
	NAVRHOVANÉ OBJEKTY
	KOMUNIKÁCIA - ASFALTOVÝ POVRCH
	CHODNÍK - PLOCHY SO ZHUTNENÝM ŠTRKOPIESKOVÝM POVRCHOM
	CHODNÍK - BETÓNOVÁ DLAŽBA
	TERÉNNÉ SCHODY - STUPNE Z LA LINIA-KOMPAKTNÝ SCHOD
	JESTVUJÚCA PRÍPOJKA NN
	NAVRHOVANÁ PRÍPOJKA NN
	JESTVUJÚCA SPLAŠKOVÁ KANALIZÁCIA
	JESTVUJÚCA DAŽDOVÁ KANALIZÁCIA
	JESTVUJÚCI VODOVOD
	NAVRHOVANÁ SPLAŠKOVÁ KANALIZÁCIA
	NAVRHOVANÁ DAŽDOVÁ KANALIZÁCIA
	NAVRHOVANÝ VODOVOD

OBJEKTOVÁ ZOSTAVA:

- SO 01 PRÍSTAVBA KLÁŠTORA
- SO 02 DOM CHLEBA
- SO 03 HOSPODÁRSKY DVOR
- SO 04 KAPLNKA PRÁZDNEHO HROBU
- SO 05 DROBNÉ SAKRÁLNE OBJEKTY
 - a) KRÍŽOVÁ CESTA
 - b) PUSTOVŇA
 - c) KAPLNKA P. MÁRIE
- SO 06 POMOCNÉ HOSPODÁRSKE OBJEKTY
 - a) STOLÁRSKA DIELŇA
 - b) VČELIN
 - c) KURNÍK
 - d) PIVNICA
- SO 07 SPEVNENÉ PLOCHY
- SO 08 OPLATENIE

Ako na to?

Predstavili sme nové objekty. Po prečítaní a prezretí koordinačného plánu najpravdepodobnejšia reakcia je:

„Ako to chcú urobiť?“

„Kde zoženú na to financie?“

„Dobre si to premysleli?“

Otázky, ktoré sú skutočne vážne a podstatné. Písmo sväté upozorňuje: „Ak niekto z vás začne stavať vežu, či si najprv nesadne a neprepočíta náklad, či má na jej dokončenie? Aby sa mu potom, keď položí základ a nebude ju môcť dostavať, nezačali všetci, čo to vidia, posmievať.“ (Lk 14, 28n) Viackrát sme „se-deli“ a radili sa o pokračovaní v stavbe.

K nášmu rozhodnutiu nás povzbudili slová sv. Jána: „**Milovaní, ak nám srdce nič nevyčíta, máme dôveru k Bohu a dostaneme od neho všetko, o čo len budeme prosiť, lebo zachovávame jeho prikázania a robíme, čo sa jemu páči.**“ (1 Jn 3, 21)

Keď sa pozeráme späť do rodín, z ktorých sme vyšli, uvedomujem si, že rodičia nás učili: **Modliť sa, pracovať, prosiť a ďakovať!** S takouto „výbavou“ a s veľkou **dôverou** v Božie požehnanie a **pomoc ľudí** máme veľkú nádej, že dostavbu kláštora i celého areálu sa podarí vybudovať. Ved' spolu s vami je nás tak veľa...

Obraciame sa na vás už teraz **s veľkou prosbou**, aby ste na nás i naďalej pamätali v modlitbách, vyprosovali Božiu priazeň i starostlivosť pre toto die-lo. Zároveň vás tiež **prosíme o pomoc** finančnú, materiálnu podporu a určite bude veľa príležitostí pomáhať prácou aj osobne.

Slovo „oblát“ znamená dar

Tak ako nám Boh v roku 2012 daroval prvých 5 oblátov, dáva nám aj v nastupujúcom roku 2013 nových 8 záujemcov, ktorých počet vôbec nie je uzavretý až do marca budúceho roku. Stretli sme ich spoločne pri našom nezáväznom „nát'u-ku“ 3. novembra. Ich osobné svedectvo a otvorenosť potvrdzuje, že aj dnes ľudia hľadajú cestu z povrchnej zbožnosti. Oblatúra je cestou, ako v pokore trpezlivo objavovať seba ako dar, lebo práve to znamená slovo „oblát“.

Veľmi výstižne to vyjadruje sv. Rafael, ktorý bol ako oblát svätorečený v roku 2009 v Ríme: *»Pane, ak k tomu, aby som ťa miloval, potrebujem kríž, daruj mi ho, pretože zreteľne vidím, že ťa milujem tým viac, čím viac krížov musím niest'. Pozri na svojho služobníka Rafaela! Ty vieš, že celý jeho život a celá jeho duša patrí tebe. Chceš ma očistiť obetou? Obetujem ti, Pane, seba. Chceš moje utrpenie? Vezmi si ho, Pane! Nechcem tvojmu božskému konaniu klásť do cesty prekážky. Ale nezabudni na mňa! Všetko dobré pochádza od teba. Preto je najlepšie nechať ťa jednat'. Úplne sa ti odovzdávam. Si spokojný Pane? – Ja áno.«* (27.8.1935)

»Modli sa, aby Boh prijal môj dar. Slovo „oblát“ znamená dar. Jemu darujem všetko, čo som a aký som, so zdravím aj bez neho,

NEPREHLIADNITE

Prostredníctvom nášho Občasníka „sme k vám prišli“ už sedem krát, ak nerátame nulté číslo. Vždy vás radi informujeme o živote v našej mníšskej rodine a teší nás, keď sa rôznym spôsobom „stretávame“. Písomné stretnutia môžu byť povzbudením, vzájomným obohatením, ale tiež i momentom nežáujmu, nechuti ba až hnevu (na schránkach býva napísané: *nedávajte letáky*).

V žiadnom prípade nechceme vyvolávať vo vás našim časopisom záporné nálady. Preto, ak nechcete, aby ste dostávali „ESTOTE BENEDICTI“ **dajte nám to, posím, vedieť**. Akceptujeme rozhodnutie každého z vás, veď nemáme žiadnu túžbu vedome vyvolávať akékoľvek zlo. Rozhodnutie o zrušení môžete oznámiť: písomne na adresu kláštora, mailom: frantisek@benediktini.sk alebo na čísle: **0910 / 655 737**.

Všetkým, ktorí chcete byť s nami v spojení i naďalej a neodhlásite sa, chceme posielat' Občasník. K tomuto stanovisku nás privádzajú i ekonomické dôvody (rast cien sa prejavuje všade).

Nech je vaše rozhodnutie akékoľvek, stále v modlitbách za vás prosíme, „**aby ste boli po-
žehnaní a boli požehnaním**“.

svoj život, svoje telo, svoje srdce, absolútne všetko. Daroval som sa za všetkých: za svojich rodičov a súrodencov, za misionárov, za kňazov, za tých, ktorí trpia, aj za tých, ktorí ho urážajú.» (10.12.1935)

Milý budúci kandidát či kandidátka pre oblatúru! Prosím, neuvažuj o tom či si hodný, schopný, alebo dostatočne zrelý stať sa oblatom! Hľadaj v sebe hlavné hlbokú a čistú odhodlanosť, prijať v pokore nástroj Reguly sv. Benedikta, ak rozoznávaš v sebe tento krok, ako svoj.

Radosť zo stretnutia, ktoré bolo v novembri, mi dáva pokoj pozvať vás,

Zmena

Každé číslo občasníka vychádza i za pomoci občianskeho združenia Kvet AbvvoB. Ďakujeme všetkým, ktorí v tomto roku darovali svoje 2% práve tomuto združeniu. Už teraz upozorňujeme, že došlo k zmene adresy:

Občianske združenie kvet AbvvoB

Kláštór Premenenia Pána
Sampor 50
962 31 Sliač

Nezmenené zostalo:

č. účtu: **4008156104/7500**

Identifikačné č.: **45024979**

všetkých záujemcov, aj tých ktorí ste nemohli prísť, ale chcete začať na budúci rok formáciu k trpezlivej modlitbe a práci, aby ste tak jasnejšie rozlíšili svoju cestu pre rok 2013. Všetkých zo srdca žehnám pre múdrosť a pokoru života.

o. Jozef (prefekt oblátov)

Zájemci o vstup do oblatúry, ktorí sa ešte nezavali, nech svoje úprimné odhodlanie napíšu na mailovú adresu: **oblati@benediktini.sk** najneskôr do začiatku februára.

Fotoservis posledných akcií

Konferencia **Patrimonium, kultúra, pohostinnosť. Benediktínske kláštory ako miesta stretnutia.**
Banská Bystrica,
19.-20. septembra 2012

Slávnosť **Premenenia Pána**; 6. augusta 2012

V sobotu 27. októbra 2012 sa konalo prvé stretnutie cyklu **Postavy viery**. Pred asi stovkou hostí prednášali SSDr. Blažej Štrba, PhD., ThDr. Cyril Šesták SJ, PhD. a ThLic. Vladimír Kasan OSB.

V pondelok 15. októbra 2012 sme sa vybrali na **spoločný výlet** na Babiu horu. Na jej vrchole nás prekvapil veľmi silný vietor a nádherný výhľad na poľskú stranu hraníc.

O. Hieronim Kreis OSB,
viedol naše spoločné
duchovné cvičenia
v posledný týždeň
liturgického roka 2012.

Benediktíni boli na Slovensku v stredoveku na viacerých miestach. Najvýznamnejšie z nich bolo opátstvo sv. Benedikta v dnešnom Hronskom Beňadiku. Prvá písomná zmienka o tomto konvente je z roku 1075, kedy ho bohato obdaroval kráľ Gejza. Opátstvo existovalo do roku 1565, vtedy ho ostrihomský arcibiskup Mikuláš Oláh, sídliači v Trnave, daroval ostrihomskej kapitule. Po tomto roku sa vonkajší vzhľad kláštorných budov podstatne zmenil. Z pôvodného kláštora zostal iba kostol a priečlie opátkeho krídla.

Nevieme kedy presne kláštor vznikol, ani kto ho založil. Počas života čiernych mníchov na skale nad Hronom tu pôsobilo 28 opátov. Mnohí z nich boli významné osobnosti svojej doby. Najväčšou z nich bol opát Sigfrid, ktorý tu pôsobil v rokoch 1330-1355. Bol radcom pápežov v Avignone, viedol rokovania s anglickým kráľom Eduardom a bol poverený založením spišského biskupstva. Okrem toho ho pápež poveril obnovou 40 uhorských opátstiev. Za jeho života sa začala aj gotická prestavba opátkeho chrámu. Hneď po nástupe začal zakladat' farnosti a stavať farské kostoly na území opátstva.

Pri veľkej romantickej „obnove“ na konci 19. storočia bola väčšina vzácnych umeleckých predmetov odvezená do Ostrihomu a dnes ich môžeme obdivovať v miestnom Kresťanskom múzeu. Časť sochárskej a maliarskej tvorby sa nachádza vo viacerých spišských kostoloch.

Od roku 1489 máme v opátstve doloženú úctu ku Kristovej Krvi. Pútnici sem prichádzali z celého Uhorska. Starobylý relikviár sa nám zachoval vyobrazený na obraze opáta Jána III. z roku 1510. Najväčšia púť bývala na Turíce a potom 1. júla, kedy je prastarý sviatok Kristovej Krvi. Benediktíni mali vo veľkej úcte Kristov kríž. V opátskom kostole sa nachádza veľmi starobylý románsky kríž ešte z prvého románskeho opátkeho kostola. Spolu so sochou Krista v hrobe, tvorí najcennejšie pamiatky na život a spiritualitu tunajších mníchov.

Vplyv opátstva bol i v svetskej oblasti, založili pivovar Steiger vo Vyhniach, stáli pri zrode banských miest, zakladali sklárske hute. V listine z roku 1075 je aj prvá písomná zmienka o včelárstve na našom území. Opáti mali právo zakladat' nové dediny (mestá), čo v bohatej miere využili a založili ich niekoľko desiatok.

Dielo mníchov zo skaly nad Hronom pretrvalo a dnes na toto miesto prichádzajú tisíce turistov i pútnikov, aby tu prijali pokoj, ktorý po nich zostal.

vdp. Jozef Gajdoš

Ešte raz z vašej pošty...

Bola som na pomaturitnom stretnutí po tridsiatich piatich rokoch. Počas takej dlhej doby si už ľudia všeličo vybudovali – kariéru, domy... Väčšina je dobre materiálne zabezpečená. Rozmýšľala som, či mám vôbec povedať, že ja s rodinou žijem stále v obyčajnom dvojizbovom byte.

To, že žijeme skromnejšie som samozrejme netajila, ani to, že môj manžel je školník, no videla som im na tvárach, že oni by veru takto nežili. Hneď na druhý deň pri svätej omši som si uvedomila, že predsa len to najväčšie bohatstvo je milosť Božia. Ak sa budete snažiť žiť v Božej prítomnosti, po čase tiež prídete k poznaniu, že najdôležitejšie je žiť v pokoji sám so sebou a svojím okolím. Mat' pokoj v duši, zmierenie s Bohom je skutočne to najväčšie bohatstvo.

Zdenka Z. (krátené)

...Nevedela som sa vynadávať na ovečky. Okolie je krásne, tiché a veľmi ukludňujúce. Obloha bola tiež veľmi rôznorodá, oblaky vytvárali tajomnú atmosféru – ja veľmi rada pozorujem oblaky. Pre mňa osobne to bola veľká náplasť na moju hriešnu dušu...

Anna Reisová

...Chcem sa vám vyžalovať, že mám v srdci veľký žal. Zomrela mi náhle 54 ročná dcéra. Nebývala chorá, chodila pravidelne do kostolíka. Je mi veľmi ľúto, plačem každý deň

Anna J. z Kľače

Predvianočná duchovná obnova

Tým, ktorí nepočúvajú Rádio Lumen pripomíname, že o. prior **Vladimír Kasan** OSB bude dávať duchovnú obnovu pred Štvrtou adventnou nedeľou. Viac informácií na Rádiu Lumen.

Najkrajšie šaty

Po Vianociach rýchlo príde plesová sezóna, a tak už teraz mnohé ženy uvažujú o šatách. Pre strih nového modelu šiat môžu byť užitočné slová matky svojej dcéry: „*Počúvaj, moje dieťa, poradím ti najkrajšie oblečenie, tak že sa budeš páčiť každému.*“

*Ozdobou tvojej hlavy nech je česť,
tvojimi šatami nech je nevinnosť,
Tvojím závojom hanblivosť,
Tvojimi perlami nech sú slzy lásky k blížnemu.
Tvojím briliantom nech je skromnosť.
Zrkadlom pre teba nech je svedomie,
Šperkmi tvoje dobré myšlienky, slová a skutky.*

Ukončené bolo výberové konanie na konečné stvárnenie bočnej kaplnky. Návrh má byť realizovaný do konca marca roku 2013.

Pozývame vás

na cyklus prednášok

Postavy viery

23. február 2013

Začiatok programu: **10.00** hod.

Postavy viery:

Jób (*Mons. Jozef Jančovič*)
sv. Jana z Arku (*vdp. Juraj Vittek*)
sv. Vojtech (*o. Szymon Hiżycki OSB*)

29. jún 2013

Začiatok programu: **9.30** hod.

Postavy viery:

sv. Pavol (*doc. František Trstenský*)
sv. Cyril a Metod (*Mons. Cyril Vasil' sj*)
sv. Ján Kasián (*Michal M. Kukuča OSB*)

26. október 2013

Začiatok programu: **10.00** hod.

Postavy viery:

Panna Mária (*s. Fides Strenková cř*)
sv. John H. Newman (*vdp. Ján Dolný*)
bl. Columba Marmion
(*Jozef Brodňanský OSB*)

Stretnutia sú určené pre každého, kto sa chce posilniť vo viere. Vstup je voľný. Program stretnutí končí modlitbou vešpier o 17.00 hod. Pre všetkých účastníkov bude pripravené občerstvenie.

Z budúcoročnej ponuky

Duchovná obnova

Motto: *Daj nám väčšiu vieru!*

Od **22. 2. 2013**, 17.00

do **24. 2. 2013**, 14.00.

Prihlásiť sa môžete do **31. 1. 2013**.

E-mail:

frantisek@benediktini.sk

mobil: **0910 655 737**

Pôstna duchovná obnova o vode a chlebe

Od **22. 3. 2013**, 17.00

do **24. 3. 2013**, 14.00.

Prihlásiť sa môžete do **28. 2. 2013**.

E-mail:

frantisek@benediktini.sk

mobil: **0910 655 737**

Posvätné Triduum

bude možné sláviť v kláštore ako
duchovnú obnovu

Od **27. 3. 2013**, 19.00

do **31. 3. 2013**, 14.00.

Prihlásiť sa môžete **po novom roku**.

E-mail: **jozef@benediktini.sk**

Pondelňajšie stretnutia nad Svätým písmom

V určené pondelky o 19.00, ktoré vedie **SSDr. Blažej Štrba, PhD.**, budú pokračovať aj v roku 2013.

Za vás dobrodincov

Stále sa môžete so svojimi úmyslami duchovne spojiť s nami. Naďalej každý piatok o 6.30 slúžime svätú omšu za dobrodincov a na ich úmysly.

Pripomíname

Bohoslužby počas Vianočných sviatkov

Pre tých, ktorí nás plánujú navštíviť počas Vianoc, sv. omše sú v takomto čase:

Vigília a Polnočná (24. 12.)	23.00
Narodenie Pána (25. 12.)	11.00
Sviatok sv. Štefana (26. 12.)	6.30
Sviatok sv. Jána, Evanjelistu (27. 12.)	6.30
Svätých Neviniatok (28. 12.)	6.30
Piaty deň oktávy	
Narodenia Pána (29. 12.)	6.30
Sviatok sv. Rodiny (30. 12.)	11.00
Siedmy deň oktávy	
Narodenia Pána (31. 12.)	6.30
Po sv. omši celodenná adorácia	
Vešperý a ďakovná pobožnosť	17.00
Slávnosť Panny Márie	
Bohorodičky (1. 1. 2012)	11.00
Zjavenie Pána (6. 1. 2012)	11.00

***Pozývame vás na adoráciu
v posledný deň roka 2012.***

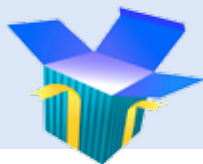
31. 12. 2012, 7.00—17.00 hod.

Najprv sme mysleli, že darčekom pre vás bude kalendár na rok 2013. Ten však vydrží len rok, potom je už neplatný a hodí sa len pre život tu na zemi. Darujeme vám radšej záložku:

CREDO + TE DEUM

Nemá časovú platnosť iba na Rok viery a má význam pre život bez konca... Napodobňujeme prvých kresťanov, modlime sa Credo ráno a Te Deum večer každý deň.

To však nie je rozkaz, skôr prosba či povzbudenie.

Kontakty a adresa

Adresa: **Kláštor Premenenia Pána, Sampor 50, 962 31 Sliač**
 Tel. č.: **0915 800 124, 0903 982 470.**
 E-mail: **benediktini@benediktini.sk**
 Číslo účtu: **4008561679/7500**
 Internet: **www.benediktini.sk**
 Twitter: **@benediktini**

Objasnenie

Častejšie sa stretávame s názormi, že sme v Hronskom Beňadiku, alebo že kaštieľ v Rusovciach patrí nám. Aj touto krátkou správou objasňujeme, že so spomenutými objektmi nás spája iba slovo „benediktínske“. V skutočnosti nám tieto objekty nepatria!

Estote benedicti, č. 7, 25. 12. 2012.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.

Redakcia: o. František Štrba OSB. Grafická úprava: br. Michal Mária Kukuča OSB.

Nepredajné.

Pokojne kráčaj životom

Chod' pokojne uprostred rozruchu a chvatu!

Spomeň si, aký pokoj nájdeš v tichu.

Pokiaľ je to možné, bez straty tváre

vychádzaj dobre so všetkými ľuďmi.

Vyhýbaj sa hlučným a svárliwym osobám,

otravujú ducha!

Ak sa budeš porovnávať s inými,

môžeš sa stať domýšľavým alebo malomyseľným,

lebo vždy sa nájdú ľudia väčší i menší než ty.

Raduj sa rovnako z toho, čo si dosiahol,

ako i z neuskutočnených plánov.

Udržuj záujem o vlastnú životnú cestu,

akokoľvek skromnú – je to pravé bohatstvo.

Buď opatrný vo svojich záležitostiach,

pretože svet je plný podvodov,

ale nenechaj sa tým zastrašiť!

Mnoho ľudí zápasí o svoje ideály

a všade je život plný hrdinstva.

Buď sám sebou! Nepredstieraj city

a nestavaj sa cynicky k láske,

lebo tvárou v tvár k všetkej vyprahlosti

je láska večne svieža ako tráva.

Prijímaj pokojne, čo ti radia roky.

Keď príde čas, s pôvabom odlož všetko,

čo prináleží mladosti.

Rozvíjaj silu ducha,

aby ťa mohla ochrániť v nečakanom nešťastí,

a netráp sa predstavami.

Mnoho obáv sa rodí z únavy a nudy.

Buď k sebe prísny, ale nie tvrdý.

Si diet'at'om vesmíru nie menej ako hviezdy.

Máš právo tu byť,

či ti je to jasné, alebo nie.

Ži preto v pohode a v pokoji s Bohom,

akokoľvek si to predstavuješ!

A nech sú tvoje úlohy a snahy

v hlučnom zmätku života akékoľvek,

udržuj pokoj vo svojej duši.

Napriek všetkým nedokonalostiam

je to predsa krásny svet.

Chod' za št'astím, chod' za Bohom!